

נראה אור

פרשת ראה תשפ"ו

גליון שמי שנה ז

באור רבוה"ק מלעכוויטש קוידניע

{ שניני אור }

שבת מברכים אלול. בשבת זו כבר מזכיר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את אמרי קדשו של הרה"ק הרבי רבי זושא, על עניני התשובה הנרמזים בנוטריקון של תיבת תשובה. אמנם קודם שניגשים לעבודה, יש לערוך מעט סדר בדברים.

ישנם צעדים בעבודת התשובה שנדרש הרבה כח כדי לעשותם. אמנם ישנם צעדים שעם הסתכלות נכונה יותר נעשים הרבה יותר בקלות.

לכל אחד מאיתנו ענינים הטעונים שינוי, כאשר הסיבה היחידה לקיומם הוא ההרגל. אם רק נבין ונפנים שההרגל אינו סיבה אמיתית ונאזור כח לשנותו, נצליח בעזרת ה' לערוך שינויים גדולים.

בשבת שעברה הזכיר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את הפתגם השגור בפי הצדיקים: ווינט ווי א ביבער און פאלט אריין אין פאסקע - בוכה כמו ביבר ולבסוף נופל לתוך המלכודת.

קיימת חיה הנקראת ביבר, שמטבעה הולכת בדרכה בדיוק באותו מסלול בו היא הלכה מקודם. כאשר חפצים ללכוד אותה, מניחים מלכודת בדרך בו הלכה, וכאשר היא שבה באותה דרך ורואה את המלכודת היא מתחילה לבכות וליילל.

אמנם את טבעה אין בכחה לשנות, כך שהיא בוכה ובוכה עד שנופלת לתוך המלכודת. כך נראה אדם שרגיל במעשה שאינו טוב ויודע שעליו לשנות דרכו, אך אינו אזור כח לכך.

פירשו צדיקים את הכתוב: של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש היא. לאדם נדמה שמקומו - מצבו אינו מאפשר לו להתרומם. אמנם אם תסיר נעליך מעל רגליך - את המנועולים שעל ההרגלים, או אז תגלה שהנך עומד באדמת קודש ובאפשרותך להתרומם עוד ועוד.

הוסיף אדמו"ר שליט"א בדרך צחות, שלכן יוצאים לנופש דווקא בימים אלו בהם מתחילים בעבודת התשובה לקראת הימים הקדושים.

כיון שעיקר המניעה לשוב בתשובה היא ההרגלים שהאדם אינו מסוגל להשתחרר מהם, ובעת יוצא האדם לנופש ומשנה את דפוס החיים הרגיל, נוכח הוא שכל הרגל ניתן לשינוי...

אדם או ביבר - ובחרת בחיים...

{ דברות קודש }

תכלית העבודה להסיר כיסוי הטבע

שם אלקים כיסוי על שם הוי"ה

איתא מהבש"ט (ראה בעש"ט עה"ת בראשית כו) על הפסוק (תהלים פד יב) 'כי שמש ומגן ה' אלקים', ששם אלקים מגן וכיסוי על שם הוי"ה. כלומר שם הוי"ה הוא גילוי מציאות הבורא שמחיה הכל ואין שום מציאות בלתי חיותו יתברך. ושם אלה"ם גימטריא הטבע הוא כיסוי על שם הוי"ה שהוא לבוש והסתר לגילוי כבודו יתברך עד שנראה הטבע מציאות לעצמו. ועבודת האדם לידע שאין הטבע אלא כיסוי על שם הוי"ה ולא יתפתה לילך אחר לבושי הטבע ועניני העולם הגשמי רק תהא מגמתו תמיד להידבק בה' יתברך.

ואמנם לפעמים נדמה לאדם שהטבע מציאות לעצמו, ואם אינו מתחזק לידע שאינו אלא לבוש לשם הוי"ה הרי זה בחינת אלהים אחרים שמפריד שם אלקים משם הוי"ה. לכן אף בזמן שאינו מרגיש מציאותו יתברך, יתחזק באמונה כי הוי"ה הוא האלקים שאין הטבע אלא כיסוי לשם הוי"ה ברוך הוא, ולא ימשך אחר לבושי הטבע.

המשך בעמוד הבא >>>

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם וגו' והקללה אם לא תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם וגו' (יא כו-כח).

במדרש (רבה בפרשת ד) מה כתיב למעלה מן הענין 'כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת' וגו' (יא כב). אמר רבי לוי זו קריאת שמע, רבנן אמרי זו השבת שהיא שקולה כנגד כל המצוות שבתורה.

עומדים עתה בשבת מברכין אלול, זקני מרן אדמו"ר זי"ע בבוא ימי הרחמים היה חוזר דיבוריו הקדושים של הרה"ק הרבי ר' זושא מהאניפולי זי"ע שהיה אומר, ריבונו של עולם הנה באו ימי התשובה ואף זושא רוצה לשוב בתשובה, אבל תשובה הוא דבר קשה והכי צד נשוב בתשובה. נקיים אם כן לכל הפחות הנוטריקון של תיבת תשובה, 'תמים תהיה עם ה' אלקיך' (יח יג), 'שויתי ה' לנגדי תמיד' (תהלים טז ח), 'ואהבת לרעך כמוך' (ויקרא יט יח), 'בכל דרכיך דעהו' (משלי ג ו), 'הצנע לכת עם אלקיך' (מכה ו ח).

הצדיק מורה דרך ה'

מול הגלגל אצל אלוני מורה (יא ל).

'מול הגלגל', צריך האדם להעמיד מול עיניו לתקן מה שפגם בגלגליו הקודמים. ואיך ידע מה שפגם, לזה אמר 'אצל אלוני מורה', היינו שישע לצדיק המשול לארז (עי' ראש השנה כג). כנאמר (תהלים צב יג) 'צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה' - מורה דרך ה', והוא יגיד לו מה שצריך לתקן.

מרן אדמו"ר מוהר"י זי"ע

הארת האמונה במצות קריאת שמע ובמצות שבת

אמנם אף אם נתרחק מה' יתברך ונמשך אחר בחינת אלהים אחרים, יכול לשוב ולחזק אמונתו כי ה' הוא האלקים, על ידי **מצות קריאת שמע** שמעיד 'שמע ישראל הוי"ה אלקינו' - שם הוי"ה ושם אלקים - ה' אחד, שאין שום הפרש וחילוק בין שם הוי"ה ושם אלקים, כי הטבע אינו אלא לבוש לכבודו יתברך.

ועל ידי שמתחזק בקבלת עול מלכות שמים שלמה אף שאינו מרגיש כי ה' הוא האלקים, זוכה להאיר מציאותו ברמ"ח תיבות קריאת שמע המאירים רמ"ח אברים, עד שאומר '**ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם**' רק ייחד כל עניני העולם לה' יתברך. ומסיים אמירת קריאת שמע בתיבות '**אני ה' אלקיכם**' הוא בחינת ה' הוא האלקים ואין בטבע שום מציאות מבלעדי מציאותו יתברך.

עוד יכול לחזק אמונתו ודבקותו בה' יתברך על ידי **השבת**, שאף אם בימות החול נדמה בעיניו שיש מציאות בטבע ואינו מכיר שהוא רק לבוש לשם הוי"ה, בבוא יום השבת נסתלק הסתר הטבע, ונתגלה ששם הוי"ה מחיה הכל, כמאמר הזוהר הק' (יתרו פח): מאי

שבת שמה דקודשא בריך הוא שמה דאיהו שלים מכל סטרוי.

תכלית המצוות להכיר כי הוי"ה הוא האלקים

בזה יבוארו דברי המדרש על הפסוק 'ראה אנכי וגו', מה כתיב למעלה מן הענין, 'כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת' וגו'. מצוה אותיות שם הוי"ה, כי מ"צ מתחלף ב"ה בא"ת ב"ש (תיקוני זוהר תיקון כט עג). היינו כוונת קיום המצוות להאיר שם הוי"ה בקרבנו, לידע שאין שום מציאות מבלעדי שמו יתברך המחיה הכל. ועל זה אמר רבי לוי שביותר יש כח זה **במצות קריאת שמע**, שבה מייחד שמו יתברך ומעיד כי הוי"ה אלקינו, שבחינת אלקים אינו אלא לבוש לשם הוי"ה ברוך הוא. רבנן אמרי זו **השבת**, שעל ידה מכיר ששם הוי"ה ברוך הוא מחיה כל עניני הבריאה.

ועל זה קאי מה שנאמר אחר כך 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה', כי משה רבינו חיבר וקשר את ישראל לשם הוי"ה ברוך הוא, שעל ידי המצוות יגלו כבודו יתברך מתוך הסתר הטבע. 'את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם' וגו', היינו הברכה עצמה מה שעל ידי המצוות מכיר ה' אלקיכם - ששם אלקים אינו אלא כיסוי לשם הוי"ה ברוך הוא.

'והקללה אם לא תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם', הקללה היא היפך החיבור בה' יתברך, והוא באם לא יכירו שה' אלקיכם, 'וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים' וגו', שיסברו שיש בטבע מציאות לעצמו בחינת אלהים אחרים.

יתחזק להטיב דרכו אף קודם שמרגיש לבבו

זהו ענין התשובה הנרמז בכתוב 'תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך', שבעת שמתבונן בעצמו ורואה שפלות מצבו ונתעורר לשוב בתשובה, אף אם אין מאיר לו בחינת ה' אלקיך' לידע שהטבע הגשמי אינו אלא לבוש לשם הוי"ה ברוך הוא, יתהלך בתמימות בבחינת ה' אלקיך' להטיב דרכו ולא לילך אחר לבושי העולם באמונה ובקבלת עול, עד אשר יזכה להארה מלעילא להרגיש בנפשו כי ה' הוא האלקים.

יעזור ה' יתברך שנזכה לתשובה שלמה ולעבוד את הבורא יתברך באמת ובשמחה. שלשנה החדשה נזכה לכתיבה וחתומה טובה ונזכה לכל השפעות טובות בגשמיות וברוחניות ולביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ראה תשפ"ד, רעוא דרעיון

כח ההתחדשות - ברכה וקללה

אתכם היום ללכת אחר' וגו', שלא די שהולך אחר היפך הטוב, עוד זאת שנוטל כח ההתחדשות - בחינת היום לענינים אלו.

והנה באור החיים הק' (שמות לא טז) איתא שבכל שבת נתחדש חיות העולם להתקיים שבעה ימים. וכיון שהשבת היא מקור הברכה לששה ימים - 'ששה ימים המקבלים קדושה משבת קדשך', ממילא מיום השבת נשפע כח ההתחדשות לימי החול שתהא העבודה כאילו היום ניתנה.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ראה תשפ"ה, ליל שבת

לא מ) 'הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה'. 'ביום' - אלו מעשיהם של צדיקים (בראשית רבה ג ו), צריך שיהיה 'חורב' - בחמימות והתלהבות. ו'בלילה' - אלו מעשיהם של רשעים (שם), יהיה 'קרח' - בקרירות ולא יתלהב אחריהם.

זהו ביאור הכתוב 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה', שענין ההתחדשות הנרמז בתיבת היום יש בו ברכה וקללה. 'את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום', שעוסק בתורה ומצוות בהתחדשות כאילו שמעם היום. 'והקללה אם לא תשמעו וגו' וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו וגו' (יא כז).

חז"ל (ספרי) דרשו הכתוב (יא יג) 'והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותי אשר אנכי מצוה אתכם היום', שיהיו עליכם חדשים כאילו שמעתם בו ביום. שלא יהיו אצלו המצוות כדבר ישן ורגיל, רק כדבר חדש שיש בו טעם וחיות. אמנם בעניני היפך הטוב צריך שיהיה ההיפך, שיאמר ליצרו וכי מה תציע לי ענינים ישנים שכבר אין בהם טעם ולא יניחנו להלהיב ליבו לענינים אלו.

וכן ידוע בשם הרה"ק רבי שלום מבעלזא - וכבר נמצא כן בספה"ק תפארת עוזיאל על הפסוק (בראשית